

XIV. kötet

Budapest, 1899. február 12-én.

7. szám.

Megváltozott menu.

Vendéglős, (a ki a háztetőn sétáló macskára lőtt, de elhibázta, oda kiált a feleségének). Asszony, a nyúlgerinczet töröld ki az étlapról!

A jó tanács.

Borissza. Bizony orvos úr, már mindent megpróbáltam; de orromnak veressége csak nem akar elmúlni; pedig mindent megtennék, hogy ez az átkozott vörös szín eltűnjék!

Orvos. Hja kedves barátom, ez a sok borivás következménye s a vörös színt eltüntetni nem is igen lehet; de ha csak orrának vörössége bántja, hát igyék még több bort, akkor majd — kék lesz.

Tavas.

Szivünk első, édes álma,
A legelső ibolya,
A hajnal első sugára,
Gyermek első mosolya.

Szép, a mely még ismeretlen,
Jó, a mit csak sejtene,
Báj, a mely még érintetlen
Töletek, rosz emberek:

Az vagy, lányka, ó maradnál
Mindörökké az, csak az! . . .
De napod hó esőkja rád száll
S elhervadsz, mint más — tavasz.

Huan Bela.

Ripacséknál.

Igazgató (rosszul játszó színészéhez). Szerencséje, hogy szükségünk van a szalonöltönyére, különben rég elkergettem volna.

Egy «hűséges» asszony.

Azt hiszem, hogy velem együtt senki se állhatja ki az olyan asszonyt, a ki az ő urát mások előtt nyalja-falja. Tudja Isten: mikor ilyen asszonyt látok, megborzong az egész valóm. Mindig azt gondolom, hogy az illetén nyaló-faló asszonyok olyanok, mint a macskák.

Hogy mennyire igazam van: bizonyítja Csizmadia Sándor esete is.

Mint neve is mutatja, roppant igénytelen ember volt Csizmadia Sándor. Foglalkozására nézve azonban nem volt csizmadia. Ügyvédbojtár volt Zoltánvárott. Már tiz hosszú esztendeje körmölte Gombos Géza ügyvéd irodájában a sommás- meg a váltókereseteket, a tulajdon- és zálogjogi bekeblézéseket, az apellátákat.

Tiz hosszú esztendeje. És ez alatt a tiz esztendő alatt nem érezte szükségét annak, hogy reggelizzen. E helyett hosszú sétát tett a Czincza-patakhoz, a hol lehasalva itta a patak friss, üde vizét.

Ebédjét a sarki szatócsnál ette meg — állva. Egy szafaládé, két zsemlye, meg egy kupicza papramorgó. Vacsorára elment a «Vörös Ökör» vagy a «Három pille» vendéglőbe. Ott azonban nem igen vacsorázott. Csak ünnep- és vasárnapokon. Egyébként a vacsorát elkibiczelte.

Meg is volt ennek a rettenetes zsugoriságnak a maga eredménye. Az egész város tudta, hogy Csizmadia Sándornak pénze van a «Zoltányári első takarékpénztár»-ban. Azt is tudták mennyi? Kétezer forinton felül.

Hát iszen lehetett is, mikor a havi 30 frt gázsijából minden hónapban 20-at tett félre.

Semmiféle nyilvános mulatságban nem vett részt. Agglegény principálisa ugyan sokszor küldte. A világ minden kincseért se lehetett az elmenetelre rábírní.

Mert hát esűf, rettenetesen esűf ember volt Csizmadia Sándor. Arczát fölszántotta a ragya. Mogyoró nagyságu mélyedések voltak ezen a ragyavert arczon. Vékony, czingár termete volt. Kezei térden alul értek. Esetlen volt minden mozdulata. Beszélni is alig tudott.

Hát nem akarta magát kinevettefni — azért nem ment se az aggharczosok, se a tűzoltók, se a jótékony nőegylet báljára. Pedig meghívták mindig.

Ragyás arczán csak szemei voltak szépek. Szeliden, jószágosan néztek ezek a szemek mindenkire.

Csizmadia Sándor az egyik szép napon — gondolom hónap elseje volt — a zoltányári takarékpénztárban, a pénztáros előtt két tizest vett ki.

— Ugyebár — kérdezte remegő hangon, — most ezzel kerek huszonötszáz?

— Igen, annyi. Kétezerötszáz és az esedékes kamatok, meg a kamatok kamatai.

Ugyanazon szép napnak délutánján pedig Csizmadia Sándor az irodában ugy izgett-mozgott, mint az imádkozó zsidó. Nem találta sehol se helyét. Az előtte fekvő

kötelezvény másolatát már ötödször kezdi el. Mindig elhibázta.

Végre is neki durálta magát. Oda állt a principálisa, a esibukozó Gombos Géza elé.

— Principális úr!

— Nos, mi baj, Sanyi?

— Principális úr! Én — én — én —

— Nos, mi baja van, Sanyi?

Csizmadia Sándor már a harmadik gombot szakítja le tintafoltos kabátjáról.

— Principális úr, én — igenis, én — én — hebegte Sándor a zavar tetőfokán.

— De, mi az ördög lelte magát, Sándor? Nyögje ki már, mit akar!

Csizmadia Sándor most akkorát fujt, hogy a principális asztalán fekvő váltók mind levegővé lettek.

— Eh — nyögte izzadva, — kimondom. Igenis, principális úr, én meg akarok, igenis meg akarok nősülni.

Gombos Géza köz- és váltóügyvéd úr úgy föluggrott zsöllyeszékéből, mintha egy mozsárágyut süttettek volna el füle mellett.

— Maga, Sándor, maga?

— Igenis, én, principális ur. Az éjszaka határozta el. Van egy kis pénzem.

— Tudom, Sándor, tudom.

— Hát azt gondoltam, hogy nem muszáj nekem — koplalni. Hiszen csak egyszer élünk. Azt gondoltam, én is ihatok talán egy kis kávé. Meg ehetek egy kis polgári ebédet is. Meg már meguntam a Vörös Ökör- meg a Három Pillében elkibiczelni a vacsorát. Azt gondoltam, talán akad valaki, a ki — ha nem is szeret — de legalább megbeesül. Igenis . . .

Gombos Géza ügyvéd ur nagyot nézett. Aztán esibukjából nagyokat fujva, föl-alá járt az irodában.

— Aztán ugy-e, most azt akarja, Sándor, hogy én kommandáljak valakit magának? Ugy-e?

— Igenis. Mert tudom, hogy principális urnak nagy ismeretköre van. Egy szegény, jóra való, becsületes leányt óhajtanék, a ki — —

A principális esibukjából csak úgy ömlött a füst, mint valami viczinális mozdony kávédarálójából. Ez a füst Csizmadia Sándort egész felhőbe burkolta. Nem birt tovább beszélni se.

Gombos Géza most megállt. Nagyot csettentett két ujjával.

— Brávó! Megvan!

— ??

— Mondom, hogy megvan. Tudja, mit, Sanyi? Vegye el — Ruzicsék Matildot!

Most meg Csizmadia Sándor ugrott akkorát, mintha tarantella pók csipte volna meg. Alig birta hebegni:

— Oh, principális úr, — — ne csúfolódjék! Hogyan

vehetném el én Matildot, én, a város csufja, őt, a város szépségét?

— Hogyan? Könnyen. Igaz, hogy magával, Sándor, a természet egy kicsit mostohán bánt. De ez nem baj. Azért biztosítom, hogy a szép Ruzicsék Matild magához fog menni. Maga, igen jól tudja, hogy Ruzicsék Matild manapság szegény leány, olyan szegény, mint a milyen gyönyörű. Szülei elhaltak. A hagyaték — hiszen tudja, mert mi képviseltük Matildot — fölment az adósságra. Matild így maradt, ni, mint az ujjam. Most varrásból tengődik. . . Én tudom, hogy Matild kapva-kap az alkalmon. De azt is tudom, hogy magát, Sándor, nemcsak megbecsülni, de szeretni is fogja. . . Legyen nyugodt. Egészen nyugodt. Bizza csak az egész dolgot én reám. Én még ma beszéllek Matilddal. Aztán holnap majd megmondom az eredményt. Egész biztosra veheti. Biztosra, mondom.

Zoltán város közönsége bámulva olvasta a következő héten az anyakönyvvezetői hivatal előtt, a nemzeti színű hirdetési táblán, hogy:

Csizmadia Sándor ügyvédi irnok,

római katolikus vallásu, 32 éves . . . stb. — házasságra lép:

Néhai Ruzicsék Venczel leányával, a r. k. 19 éves Matilddal . . . stb.

Az egybekelés is megtörtént.

Gombos Géza principális ur — lakodalmi ajándéku — öt forinttal besszerelte irnoka fizetését.

Ha a hirdetés olvasásakor csudálkozott a zoltánvári nép: akkor a házasság megtörténte után csudálkozott csak igazán. A mikor ugyanis hire ment, hogy Csizmadiaák valóságos minta-házaseletet élnek. Persze, a látogatók terjesztették a hirt, a kik szörnyüses módon kíváncsiak voltak arra, vajjon hogyan s miként élnek Csizmadiaák?

A nők a férjet dicsérték, a férfiak az asszonyt, a ki a hűségnek igazi példaképe.

Hogy szereti ez az asszony, ez a szépséges asszony a férjét, az ő rút, csúf férjét! Hogyan szereti! Majd meg-eszi. Ölelésével, csókjaival majdnem megfojtja! Mikor valaki van náluk, hát akkor ez az asszony ölébe ugrik az urának. Aztán csókolja sörtés, ritka haját. Annak a ragyavert arcznak minden porcikáját. De még — uram-boesá! — a füleit is.

— Micsoda szeretet, micsoda szeretet! Megfoghatatlan! Tüneményszerü! Ilyen hűséget nem pipált még Európa! Valóságos századvégi csoda! Soha ilyet!

Igy beszéltek az emberek.

Csizmadia Sándor pedig — igen természetes — a hetedik menyországban képzelte magát végtelen nagy boldogságában.

Még csak negyedik hete volt házas.

Az igaz, hogy már az ötödik százast vette ki a takarékból.

De hát ki, melyik férj nem teljesitené az olyan feleségnek minden kívánságát, a ki úgy, de úgy szereti az urát, a ki olyan boldoggá tette őt.

Szeretett volna örökké feleségének közelében, ölében lenni. Szerette volna szünet nélkül a legszebb ajkak megrészegető csókját szívni! Szerette volna, ha az a szépséges szép asszony mindig az ő ragyavert arcját csókolta volna.

Persze nem lehetett folyton az asszony szoknyája mellett ülni. Lehetne ugyan, csakogy akkor megessalná ő — az ő jóságos principálisát.

Mert a ménkö, vagy mi üthetett azokhoz a birákhoz! Azelőtt a principális délelőtt tárgyalásokon volt. Délután bejött két óraker, kiadta az ukázt, aztán ment a kaszinóba tarokkozni. Most megfordítva van. Most — mint a princezi mondja — délutánonkint vannak a tárgyalások. Az irodát pedig ő — Csizmadia Sándor — nem hagyhatja itt. Hogyan is tehetné ezt? Délelőtt nem lehet, mert akkor jönnek-mennek a felek. Délután meg azért nem mehetne el ő, Csizmadia Sándor — egy, csak egy csókra, — mert a járásbiróságnál tárgyaló princezi minden pillanatban megjöhet. Azt pedig nem szeretné, hogy őt ne találná az irodában az ő jóságos főnöke.

De hát hiába! Az egyik délután az a névtelen vágy rettenetes erőt vett rajta! Igen, haza fog lopódzani. Ugy suttomban, a kertek alatt. Csak rövid öt perczre. Csak egy, egyetlenegy csókért. . . Hiszen addig tán nem fog a princezi hazajönni. . . Dehogy is jön!

Az irodát zajtalanul bezárván, a kertek alatt, az alig száz lépésnyire fekvő lakásához iramlépésekkel sietett.

Szive úgy dobogott, mint a sebzett galambé. Oh, hogyan meg fogja most lepni az ő egyetlen kincsét, az ő édes kis feleségét, a ki most is ő reá gondol.

Az ajtóhoz nesztelenül ért. Egy perczig hallgatód-zott.

Azután kinyitotta. Azután — —

Nos, azután hátra tántorodott. Szelid kék szeme mereven nézett.

Hát bizony mereven is nézhettek azok a szemek. Mert hiszen ott látta feleségét, ölében az ő — — jóságos principálisának.

Csak ennyit tudott nagy nehezen kinyögni:

— Hát itt szokott tárgyalni a principális úr? . . .

. . . Hát ezért nem állhatom én ki az olyan asszonyokat, a kik az ő férjeiket mások előtt nyalják-falják.

Vathy Istváa.

I. író (íróasztalánál ülő barátja szobájába lépve). Mit írsz, pajtás?

II. író. Meséket.

I. író. A kiadódnak?

II. író. Nem, a szabómnak.

Elég volt neki.

— Nem tudom, barátom, miért tért a zsidó hitre vénkorában Patyikus?

— Hát tudod, kedves barátom, egész életében hordta a keresztet felesége képében, hát legalább halála után meg akart szabadulni tőle.

Új nemesek.

Gyémántkövnyé. Miljen jó lesz odjé ezerkilencszázbo!

Gyémántkövy. Hodj-hodj? Miért?

Gyémántkövnyé. Mert okkor oztot mandhatunk, hojd o nemességönk molt százodi.

Megfejelt közmondás.

Ajándék csikónak nem nézik a fogát,
(mert esetleg oly vén, hogy már foga sincs).

Diurnista sóhaja.

— Hejh, ha én egyszer a saját zsiromban fulladhatnék meg!

Furesa,

ha a meleg üdvözet hidegen hagy,
ha az ember kutyaol,
ha a levelet feladják,
ha a borbély csak sört iszik,
ha valakinek melegen ajánlják a hidegviz-
kurát,
ha az új házásra azt mondják: «páratlan
ember»,
ha az újszülött éjjel jó napvilágra,
ha az éjjeli őr a napot lopja.

Alma.

Mellettem szép leány,
Kezében alma volt,
S a kis hamis reám
Oly édesen hajolt.

Az almát elvevém,
Hogyisne, ő kinált,
S biz Isten, érzém,
Hogy nem tettem hibát.

Ádám ezért leve
Onnét kiátkozott
S én megnyertem vele
A — paradicsomot.

Haan Bela.

Izlés dolga.

Sussterinas (vasárnap reggel). Stefi! ma jó napot csinálunk magunknak, nem mosakszunk meg!

Ha a nő valami történetet mond el, abból mindig elvehetsz. Ámde ha a korát mondja meg, akkor mindig — hozzá tehetsz.

Ha a lelkiismereted nyugodtan szendereg, vigyázz, hogy fel ne — ébreszd!

A szivbajokat legsikeresebben anyakönyv- és telek-
könyvvezető gyógyíthatja meg.

Fontos kérdés.

Úr. Fogja ezt a csekélységet, igyék egy pohár sört az én egészségemre!

Koldus. Dréher vagy polgárit?

Körülrta.

Az új házitanító, tanítványának atyjához.

Tanító. Kedves Deutsch úr, megtartottam az első leckét!

Apa. Nos, mit szól a fiamhoz?

Tanító. Igen könnyen tanul, de nagyon pajkos.

Apa. Hisz mi is csak ilyenek voltunk hajdan!

Tanító. De azért még se volna szabad a tanítóját tetteleg bántalmaznia!

Apa. Mit, talán megütötte magát az a kölyök?

Tanító. Megtette s ezért tessék más tanító után nézni, nekem meg tíz frtot fizetni fájdalomdíjul a két pofonért.

Kitünő czél.

Egy hadastyán-egylet megalakult s alapszabályainak első pontját a következőleg szövegezte:

1. §. Az egylet czélja: *tagjait eltemetni.*

Megoldotta.

Apa. Meg tudnád-e mondani, Pali, mire való a villámhárító az iskolában?

Fiu (kis gondolkozás után.) Hogy annak a drótján szökhessünk meg az iskolából, ha bezár a tanító úr.

Ez már más.

Kisbiró (megesipi a cigányt, midőn ép egy kövér kacsát emel el s rejti zubbonya alá). Hát te gaz cigány, nem megfogadtad már a multkor, hogy soha többé nem lopsz libát; és most . . .

Czigány. Csúkolom á kezsit, lábát á kisbiró urnák, megtártum á sávámát; ném libá ézs, hánem kácsá!

Ellenkező hatás.

Egy fiatal házaspárnak igen rút szakácsnéja van, de a fiatal asszony épen ezért ragaszkodik hozzá. A férj minden áron szabadulni akar a rút teremtéstől. Egyik barátja tehát ilyen tanácsot ad neki:

— Csókold meg azt a förtelmes teremtést úgy, hogy rajta kapjon a feleséged, akkor tudom, hogy azonnal utilapot köt a talpára!

Csakhogy a fiatal asszony véletlenül fültanuja volt ennek a beszélgetésnek s midőn tetten érte urát, legszeretetreméltóbb hangon így szólott hozzá:

— Már el akartam küldeni a szakácsnékat; de mivel neked annyira tetszik, hát továbbra is megtartom.

Egyetemen.

Tanár. A szentesített törvények ellenére tehát kik küzdenek még most is a polgári házasság ellen?

Leányhallgató (pirulva). Az agglegények.

Kártyázás közben.

I. kártyás. Ohó, az úr előbb, mikor tőköt kértem, nem adott színre-szint!

II. kártyás. Tetszik tudni, tévedés lehet, mert én *színvak* vagyok.

Különbség.

Egyik asszony sehova se
Engedi elmenni férjét,
Míg a másik minduntalan
Félve várja hazatértét.

Ráth Gyula.

Vizsgálaton.

Tanár. Mondja meg, miből áll a növény?

Nebuló. Hát... izé... sejtből.

Tanár. S miből táplálkozik?

Nebuló. Sejtből.

Tanár. Hát a sejt micsoda tulajdonképen?

Nebuló. A sejt? Hát... hát... a sejt...

Tanár. Úgy látszik, barátom, ön mindent csak — *sejt*.

Ki mit szeret?

Jogász: a hó elsejét.

Czipész: a sarat.

Úveges: a tüntetést.

Rá olvasott.

Az esperes körutjában betér egy kis falusi plébánoshoz, a ki még a tegnapi nap emlékéből maradólag, kotyogós állapotban fogadja.

Esperes. Hát tisztelendő úr, meg van elégedve hivesivel?

Plébános. Nem én sehogy. Templomkerülő ez valamennyi, verekedő s borzasztó módon hódol az ivásnak!

Esperes. Úgy látom, ez utóbbi szokásukat tisztelendőséged is elsajátította!

A hozomány-vadász.

Özvegy (a fiatal emberhez, a ki udvarol leányainak). Kedves Harsády úr, minden leányomnak huszezer forint hozománya van...

Udvarló. És nagysádnak mennyi, ha szabad kérdeznem?

Hát az mi?

Apa. Te gyerek, már ismét láttalak a kávéházban biliárdozni!

Fiu. Nem, papa, nem játszottam, csak a Gyuri tanított egy pár fogásra.

Deus ex machina.

— Kisasszony, mit tenne, ha én most csókot rabolnék cseresznye ajkairól?

— Rögtön meghúznám a vészjelzőt! — kiáltott át a kisasszony mamája a szomszéd fülkéből.

Koersmában.

Mihály gazda. Hallja kend, Mózsi! ha az a sok víz, a mivel kend a borát megkeresztelte, a feje bubjára jutott vóna, régen szentté avatták vóna kendet.

Megfejtette.

A. Miért oly sósizű a tenger vize?

B. Hogyne volna sós, hiszen annyi sós hal úszkál benne.

A cigány.

«Ugyan more, ugyan more,
— A cigányhoz így beszélnek, —
Ilyen könnyen, ily ruhátlan,
Hogy mehetsz a kemény télnek.»

«Hisz én nem is megyek neki,
— Füstös dádé így felel, —
Hanem hát a tél gyün nekem,
Hogy a köszvény rontsa el!»

Nagy Endre.

Érthető.

Úr (dicsékszik). Én már ebben a vendéglőben évek óta vagyok törzsvendég! (Oda szól a pinczérhez).

Úgy-e János?

Pinczér. Az ám! Még pedig *bejegyzett* törzsvendég.

Intő tábla.

A sinfalvi kaszinó nem régen alakult meg. Keletkezése után nemsokára elveszett egy gyertyatartó; rá kis idő múlva egy csomag kártya; aztán ismét egy gyufatartó. A kaszinó elnöke ezt szó nélkül nem tűrhette, ennél fogva a következő intő táblát tétette ki a kaszinó ajtajára:

Intetnek a t. ez. tag és vendég urak, hogy gyertyatartókat, gyufatartókat, kártyát s egyebet innen el ne lopogassanak!

Mi az oka?

Egy fűzfapoéta nagyon szerette verseit hangosan olvasgatni mások előtt s azokat nyakra-főre magasztalta is:

— Ez páratlan! Ez erős vers!

Egy alkalommal társaságba elegyedvén elfogta őt a tüsszentés, s többször tüsszentett egymásután — versei olvasása közben.

— Mire a társaság egyik tagja nem állotta meg, hogy ezt a megjegyzést ne tegye:

— Talán csak nem szippantott fel egyet *erős* versei közül, a mely aztán folyton tüsszentésre készti?

Kiegyenlítés.

Majsztram. Miért bömbölsz olyan veszettül?

Suszterinas. Mert a majsztramné megvert, én pedig nem hagyom magamat asszonyoktól verni!

Majsztram. No légy nyugodt, nesze hát éntőlem pár pofon!

A miben nincs helyesírási hiba.

Ella. Nézd ezt a levelező lapot! Valóban borzasztó, még a czimoldal is csupa helyesírási hiba.

Magda. Nem egészen. Van rajta helyesírás is.

Ella. Hol és mi?

Magda. A postahivatali bélyegző lenyomata.

Diák logika.

Tanár. Ön ismét haszontalankodott. A testi büntetés tilos ugyan, de alkalmasabb. Választására hagyom tehát. Válasszon pofon és csöndes megvetésem között.

Diák. Akkor inkább a büntetés fájdalomtalan részét kérném.

Sovány ebéd.

I. suszterinas. No Miska, volt-e jó ebéd?

II. suszterinas. Megjárta, a majszter uram baraczkot adott; majszterné asszonyom néhány nyaklevest, a kunsaft pedig, a hová a czipót vittem, fűgét mutatott.

Jámbor óhaj.

Drótostót. Ha úgy vuna depertúm, a hogy kása nincs, is úgy vuna kása, a hogy depertú nincs, istenuecek depertús kása zabálnik.

Ölelés.

Ha néha egy virágot küldök
Kedveskedésül én neked,
A mit emlék gyanánt fogadsz el,
A nagy szótárba azt ne tedd!

Mert én neked ajánlok annál
A préselésre jobb helyet:
Diszitsd fel a küldött virággal
A szép órára kebledet.

S a mint ölelni foglak aztán
— Szegény virág mi lesz vele! —
Kismiska csak e préseléshez
A szótár nyoleczszáz levele.

Décsi Sándor.

Lehütés.

Tolakodó udvarló. Higyje meg Gizi nagysám, mióta kegyedet megismertem, a régi ideáljaimra gondolni sem szeretek.

— Valóban? Én pedig mióta önt megismertem, mindig csak a régi udvarlóimra gondolok.

- Hogyan tetszik önnek az én fiatal feleségem?
 — Ennivaló kis jószág!
 — Igen? Akkor kérem, sziveskedjék további látogatásait beszüntetni nálam.

A szórakozottság netovábbja

Tanár (bajuszkötőjét szórakozottságból magán feledve, sétál az utcán — természetesen mindenki megbámulja — bosszúsán mormolja magában). No tessék, milyen szórakozott vagyok, már megint elfeledtem felkötni a bajuszomat!

Kandor. Ketteje napiérdekű, a harmadik régi, a többi nekünk való. Ő kigyelmét is mindig szívesen látjuk. Szeretjük az olyan atyafiakat, a kiknek «sok mondanivalójuk» van. — *Budapest, H-k.* Mind a kettő járt nyomon halad. — *Budapest, F. L.* Válogatunk belőlük. — *Postás.* Az az oka, hogy az affajta cikkek igen fölhalmozódtak. Tehát csak türelem! A kiméletes értesítés már épen a negyedik változata rövid idő alatt egy és ugyan az adomának. Az adomákat besoroztuk. — *Vác, Cs.* Jobbára közölhetők. — *Budapest, D. L.* Egyiket a kettő közül. — *Budapest R. Gy.* Van közöttük néhány használható. — *Budapest, T. L.* Válogatunk bennök.

A **Belvárosi Takarékpénztár** e napokban tartotta negyedik rendes közgyűlését dr. *Münnich* Aurél elnöklésével, a ki konstatálja a határozatképességet. A jegyzőkönyv hitelesítésére *Kunváry* Fülöp és *Kendy* Antal részvényeseket kérte fel. *Székely* Ferenc vezérigazgató előterjesztette az igazgatósági jelentést, mely rámutat az intézet fokozatos fejlődésére, a mi világosan nyilvánul abban, hogy a *betétek* 600,000 frttal emelkedtek és meghaladják a 3 millió forintot. A *váltószámítás* 15 millió frt volt, szemben az előző évi 12 millió forinttal; a kibocsátott *záloglevelek* összege, mely 1897. végén $4\frac{3}{10}$ millió frt volt, az 1898-ban kibocsátott 2,5 millióval megközelíti a 7 millió frtot. Eladatott 1898-ban 2.174,000 frt névértékű záloglevél. Az intézet kebelében fennálló *hitelegyesület* egy millió forintot meghaladó forgalmat ért el és tagjainak — miként az előző években sem — ez idén sem kell pótfizetést teljesíteni. Az intézet *pénztárforgalma* 69 millió frt, összes *üzleti forgalma* pedig 286 millió frt. A zárószámadások, kellő leírások után, 225,057 frt 40 kr tiszta nyeresémet eredményeznek (1897-ben 217,000 frt 05 kr). Az igazgatóság azt javasolja, hogy a maradékból 30,000 frt a tartalékalaphoz, 3000 frt a nyugdíjalaphoz csatoltassék, 150,000 frt, azaz részvényenkint hat forint (6%) osztalékul fizettessék ki. 7035 frt 20 kr új számlára irassék. — A közgyűlés az összes javaslatokat egyhangulag elfogadta és a kilépő igazgatósági, felügyelőbizottsági és választmányi tagokat újból megválasztotta. Végül dr. *Mandl* Samu részvényes az igazgatóságnak köszönetet mondott az elért szép eredményért.

Téli kura

a **Szt. Lukácsfürdőben Budapest.** Rheumatikus bajok, köszvény, neuralgiák, ischias stb. ellen. Nagy kénes iszapfürdő, külön fürdők. Massage, gép gyógyászat. Lakás és teljes ellátás; (közepes ár 25 frt hetenként). Lift. Meghülés kizárva. Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Elsőrangu hazai gyártmány.

Pontos cím:

ELSŐ MAGYAR
GAZDASÁGI GÉPGYÁR
 RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
 BUDAPEST.

Gőzeséplők

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
 mely a gazdálkodáshoz szükséges
 összes gazdasági gépeket gyártja.

Borprések. Vetőgépek.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakszavagó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szecs kavagók. Morzsolók.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

MEGHIVÁS

a XXXI. rendes közgyűlésre,
mely 1899. évi február 16-án este 5 órakor
fog az intézet iroda-helyiségeiben (Hold-utca 7. szám.)
megtartatni.

A tanácskozmány tárgyai:

1. Az 1898. évi mérleg és zárszámadási jelentés előterjesztése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. Az osztalék meghatározása.
4. Netáni indítványok. — (A részvényesek részéről teendő indítványok az alapszabályok értelmében nyolcz nappal a közgyűlés megtartása előtt az igazgatóságnál írásban adandók be.)

A közgyűlésen való szavazatjog gyakorolhatására alapszabályszerűleg megkivánt részvények február hó 12-ig az intézet irodájában teendők le.

Az igazgatóság.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ara vászonkötésben 2 frt.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rímekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ara egész vászonba kötve, színes czimképpel 1 frt 50.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A cég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a hira, amennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezuttal 500,000 db; vadoncz állománya 8 millió. A cég évenként 4500—5000 rendelőnek küld szállítmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homok- talajon létesült és így az főként a **homoki szőlőtelepítőknek kincses háza** azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben épen úgy, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) fekvésnél mindig biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerakodásu vagy tulságosan kővéritett talajban állittatik elő. A gyümölcsfajok boldogult *Bereczki Máté* mezőkovácsi hírneves telepéről valók. *Ugy magasderekű, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszi barack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió es eperből.* Az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfák darabja 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajoktól táblaírítás folytán 1—2—3—4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2—5—7—10—15 krért, melyek gazdag gyökerzetűknél fogva főként nagybani telepi ésekhez olcsóságunk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fentirt czégnél. A gazdag gyökerzetű vadonczok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 5—10—15% engedmény. — Level-czim:

UNGHVÁRY LÁSZLÓ gyümölcsfa-iskolája, **Czepléden.**

!! Tessék árjegyzéket kerni !!

7879

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési
felvételi irodában

TENCZER GYULA
LÁNG LIPÓT

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.
vétetnek fel.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földművelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító

és szerb. kir. udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Pontos címre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

HIRDETMÉNY.

A SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság

részvényesei a Budapest, 1899. évi február hó 19-én délelőtti 11 órakor a Magyar országos központi takarékpénztár üléstermében (IV., Deák Ferenc-utca 7. szám) tartandó

XXX. rendes közgyűléshez

ezennel meghívotnak.

TARGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A zárszámadás előterjesztése a felügyelő-bizottság jelentésével.
3. A mérleg megállapítása, határozathozatal a tiszta nyereség felosztása és kifizetése tárgyában, felmentvény az igazgatóságnak és a felügyelő-bizottságnak.
4. Az igazgatóság indítványa a vezérigazgató nyugdíjigényének rendezése és az ezzel kapcsolatos intézkedések tárgyában.
5. Két igazgatósági tagnak megválasztása. 8057

Azon részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, részvényeiket, a le nem járt szelvényekkel együtt, a Magyar országos központi takarékpénztárnál (IV., Deák-Ferenc-utca 7.) a társ. alapsz. 15. §-a értelmében legkésőbbben bezárólag 1899. évi február hó 15. napjáig letéteményezni tartoznak. Az alapszabályok ugyanazon §-a értelmében megkivántatik, hogy a részvény legalább 60 nappal előbb iratott a letevő saját nevére.

Az igazgatóság jelentése a közgyűlést megelőző napon a Magyar országos központi takarékpénztárnál átvehető. **Az igazgatóság**

STERNBERG ÁRMIN ÉS TESTVÉRE

Cs. és kir. szabad.
HANGSZERIPAR
Budapest, VII., Kerepesi-út 36. sz.

Cimbalmok, hegedűk, fuvolák és teljes zenekari felszerelések.
Zenélő dísz és pipere tárgyak, mechan. salon-hangszerek.
Minden alkalomra illő zenélő ajándékok.

Zongora-termék:

Kössuth Lajos-utca 22.
(Károly-körút sarkán).

ZENEPALOTA.

Illusztrált árjegyzék (minden cikkről külön) ingyen kapható.

JEDLICZKA RÓBERT ajánlja hírneves

Karlsbadi-ostyáit

Egy 5 ftos (utánvétellel) bérmentes postaláda tartalmaz: 50 nagy és 50 kis karlsbadiit 50 dessertet, 50 vaniliás-, 50 mogyorós- és 100 Mignonreczést.

Komorau (Osztrák Szilézia).

Hajfitalító biztos és kipróbált szer őszhaj, fejkorpa és hajhullás ellen, negyed literes üveg 1 ft 50 kr. Fülöp Gy. (ezelőtt Török K.) Budapest, Kálvin-tér 3. I. 7. és Török József gyógyszerésznél Király-utca 12.

Allami felügyelet alatt.

KI AKAR egyéves önkéntes LENNI?

Mindazon ifjak, kik a megkivánt iskolákat nem végezték, előkészültségükre és foglalkozásukra való tekintet nélkül megszerezhetik az egyéves önkéntesi jogot. Születési év közlendő. A ki már sor alatt állott, elkésett!

Programm ingyen és bérmentve.

LICHTBLAU ALBERT
a katonaiskola igazgatója
Debreczenben.

A kurzus kezdődik márczius hó 12-én.
Felügyelő: **MAYER ADOLF**
cs. és kir. őrnagy.

Keveset használt

4 szoba butor

1 hálószoba, matt faragott	150 ft.
1 teljes matt ebédlőszoba 3 ajtós faragott,	270 ft.
1 garnitúra, 1 Indinière-tükör, 1 szalonasztal	200 ft.
1 uriszoba: 1 könyvtárszekrény, 1 íróasztal, mind oszlopos, 1 ottomán szőnyeg 1 fauteille az íróasztalhoz	185 ft.

Bővebbet: Váci-utca 11. I. emelet
a butor-kereskedésben.